

Van nyersanyag és gép — még sincs elég parketta-léc Szegeden

A Csongrád megyei Tata-rozó és Építőipari V. szegi telepét naponta nagyon sokan keresik fel parkett-lécért. Nagypál József elvtárs, a telep vezetője csak elutasító választ adhat az érdeklődőknek. Pedig másképp is lehetne. Február óta dolgozik a Német Demokratikus Köztársaságból vásárolt új parkettagépjel és parkettvágógéjjel is a Tolbuhin sugáru télen. Ezzel az új géppel naponta száz, a régi géppel pedig ötven négyzetméter parkettlécet tudnak készíteni.

Nyersanyaghiányra sem panaszkodhatnak, hiszen a Szegedi Falemezgyár gőzfűrésztelepe szinte korlátlan mennyiségben szállítja a fahulladékokat. Azelejt ezt tüzelőnek használták, most értékes szobaburkoló anyag készül belőle. A kiválógatott, osztályozott hulladékból nyert parkettléc minőségben sokszor vetekszik a nagyüzemek első osztályú fából készült parkettlécivel. Szívesen is vásárolnak belőle, illetve vásárolnának a különböző állami vállalatok, sőt magánosok is.

1956. június óta dolgozik ez a kis üzem. Azóta 16 ezer négyzetméter parkettet gyártott és mintegy 800 szoba burkolásához elegendő. Ennek nagyrészt a vállalat maga dolgozta fel, de jutott belőle a KIK-nek és a Szegedi Tatarozó Vállalatnak is. Most is nagy munkában vannak: az Ady téri egyetemi épület, s a Tömörkény Leánygimnázium tantermeinek padlózatát javítják mintegy 1700 négyzetméter parkettlécből.

Szóval, amit csinálnak, azt többnyire fel is dolgozzák. De adhatnának jóval többet is, ha a meglévő gépeket jobban kihasználják, vagy esetleg két műszakban dolgoznának. Kellene is nagyon ez az olcsó szobaburkolóanyag, mert a padlódeszka nagyon drága importanyag, amit nem lehet kapni. A Szegedi TŰZÉP Vállalat vezetői elmondják, hogy ők is szívesen vennének át parkettlécet, a KIK vezetői is hasonló véleményen vannak, mert megközelítően sem tudják kielégíteni az igényeket. Nagyon kellene a parkett-léc, mert több helyen rosszak a lakások padlózatai és nincs elég fenyőáru sem a javításukhoz.

Tehát lenne bőven vevő, gép és nyersanyag is van, parketta még sincs. Ennek okát többnyire azzal magyarázzák a vállalatnál, hogy nem kifizetődött ebből a hulladékból eladásra parkettlécet gyártani. Ez kézzelfoghatóbban annyit jelent, hogy a Tatarozó Vállalat saját maga akarja bedolgozni az

anyagot, hogy ezzel pótolni tudja a parkett-léc készítésére fordított többletkiadást.

Próbálták már árkiegészítést kérni. Azzal érveltek, hogy a parkett-léc hiánycikk, s hogy a hulladék feldolgozása nemzetgazdasági érdek. De nem kaptak orvoslást kérésükre. Így aztán a szegedi telepen elmondották, hogy a Csongrád megyei tanács ipari osztálya nem akarja növelni en-

nek az üzemnek a termelését, mert ráfizetéssel dolgozik. Ráfizetés?! Igen, valaki ráfizet. Arra is, hogy kihasználatlanul áll ez az üzem, hogy éppen ezért nem gazdaságosan használjuk fel a faipar hulladékanyagát.

Vizsgálják meg a felsőbb szervek is, mit, s hogyan lehetne tenni. Tegyük pontot az ügy végére és adjunk parkett-lécet az igénylőknek.

(Szalmáné)

Több tiltakozó aláírást a rakéta-kilövő pályák létesítése ellen

— követeli a Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának határozata

A Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának legutóbbi ülésén határozat született a rakétakilövő-pályák elleni tiltakozó kampány további fokozására. Bár az ezzel kapcsolatos aláírásgyűjtő kampány szép eredményeket hozott, a párt központi bizottságának álláspontja az, hogy ezt a kampányt fokozni kell és az aláírások milliósra kell össze-

gyűjteni, hogy a nyilvánosság előállításra kényszerítsék a kilövőpályák építését szervező bűnösöket.

Foglalkozott a Francia Kommunista Párt Központi Bizottsága a párt lapjának, az Humaniténnek ügyével is. A lap példányszáma az utóbbi időben napi 25 ezerrel emelkedett, az a befolyás azonban, amellyel a párt a francia életben rendelkezik, szükségessé teszi, hogy tovább javuljon az Humanitén terjesztési munkája — állapítja meg a Francia Kommunista Párt határozata.

Szovjet rákkutató tudósok sikerei

A Vecserneja Moszkva szerdai számában beszámolt a rákelenes immunitás biológiai alapjait kutató szovjet tudósok sikereiről.

A lap leírja, hogy Nyikolaj Zsukov-Vereznnyikov professzor laboratóriumában kimutatták, hogy ha házinylülébe rosszindulatú daganatot helyeznek át, az legnagyobb mértékének elérése után fogyni kezd, majd teljesen felszívódik. Ennek magyarázata az, hogy a fül kedvező hely a daganat növekedéséhez és fejlődéséhez. Az ilyen kísérleteknek alávetett szervezetben erős védekező reakció lép föl, amelynek eredményeképpen a megismételt daganat-átültetés, még ha a fejlődés szempontjából legkedvezőbb helyen történik is, eredménytelen marad. Az állatoknál fejlődik ki a daganatok növekedésével szemben teljeseleg ellenálló, vagyis úgynevezett felszívódási immunitás.

Az elveszett húszfilléres és az elszállt szidalmak nyomában...

Mi lesz a telefonautomaták sorsa? — Mikor kapnak nyilvános telefonállomást a külterületek?

Az ördög vigye el ezt a nyavalyás telefont! — szörföldött egy középkorú férfi a Dugonics téri nyilvános állomásnál, ahol megkezdtem a körutam, hogy meggyőződésem: jogosak-e a tömegével érkező panaszok az utcai telefonautomatákkal kapcsolatban.

Hamar kiderült a dühkítő oka: az automata elnyelte a két darab húszfillérest, viszont telefonálni nem lehetett. Az Anna-kútnál levő állomáson már magam is tapasztaltam két húszfilléres elvesztését, a Kossuth Lajos sugáru téren már meg sem kíséreltem újabb kiadásba venni magam, mert a bedobónyíláson még kilátszott egy előbbi áldozat bennmaradt pénzdarabja.

Magamban már-már igazát acítam a postát szidalmazóknak, de úgy érzem, meg kell hallgatni a sértett felet is.

Egész kis gyűjtemény

Jelenleg is birtokomban van — és kívánatra bárki-nek megmutatom — azt a gyűjteményt, amelynek darabjai részben szemem látára kerültek ki az automata »gyomrából«, részben pedig a posta műszerészei, Horváth Mihály és Szántó Gyula gyűjtötték össze. Van itt körömrészledarab, celluloid doboz apróra tört darabja, régi tizfilléres, s egyéb használatból kivont pénzegység, zsilettpege, tű, üvegcseserpő, levált cipősarok-spicc, gémkapocs és még egyéb. Ezek erősen megindították abbeli hitemet, hogy a postát kell szidalmazni a telefonautomaták gyakori használhatatlansága miatt.

A műszerészek elmondották: naponta rendszeresen háromszor, sőt előfordul, hogy négyszer-ötször is lelátogatják és ellenőrzik a nyilvános állomásokat, mégis lépten-nyomon hallhatóak a panaszok. A távbeszélőközpontban automata jelzi, ha valamelyik állomásnál áramkört zavart okoz, de az ilyen napról napra megisméltódó gengesztizmusmal szemben úgy látszik, ez is kevés. Megesik, hogy fele-

Rövid, de eredményes mültra tekintenek vissza a szegedi üzemi tanácsok

Még csak rövid mültra tekintenek vissza Szegeden az üzemi demokrácia új hajtásai, az üzemi tanácsok. Megalkulásuk óta végzett tevékenységük azonban minden szónál beszédesebben bizonyítja, hogy nemcsak az üzem vezetésébe, ellenőrzésébe beleszólni kívánó munkások fórumát jelentik, hanem ennél jóval többet. Az üzemi tanácsok révén ma már munkáink felelősségeitje-
sebben osztozkodnak üzemiük, s ezzel együtt az ország gondjaiban. Már az is sokat sejtető volt, hogy a választó gyűléseken az üzemi munkások mintegy kilencven százaléka megjelent. Ez az aktivitás később is megmaradt az üzemi gondok megoldásának munkájában. Kellett — és kell továbbra is — a munkások zömének tevékeny támogatása a munkafegyelme megszilárdításában, a társadalmi tulajdon védelmében. Több szegedi üzemben már az első ülés napirendjébe foglalkoztak ezekkel az égető problémákkal, csak úgy, mint a munkások életmunka- és kulturális körülményeinek további javításával. A Textilművekben, Szegedi Kenderfonógyárban és több más üzemben is az üzemi tanács törődik a dolgozók lakásproblémáival, az

üzem részére juttatott új lakások szétosztásával.

Az üzemi demokrácia fejlesztésének lehetőségeit és feltételeit biztosító kormány- és szaknácshatózat megvalósításáért általában helyesen és jól támogatták szakszervezeteink munkáját, a területi bizottságok, az üzemi pártszervezetek s többek között, s az üzemi demokrácia új hajtásai között. Az is előfordult, hogy »hozzá nem értésről«, a gazdaság-vezetésben való »járatlanságról« beszélték, kimondva vagy kimondatlanul azért, hogy tudtul adják, mennyire féltik a vezetés munkájának zavartalanágát. Ismét mások az egyéni öns érdekke szíveiket emlegették, legalább is valami ilyesminek gondolták az üzemi tanácsokat. Mondanunk sem kell, hogy nem a borúlátóknak lett igazuk. Még annak ellenére sem, hogy az üzemi tanácsok első

ülésein itt-ott érezni lehetett látszólagos ellentéteket. Előfordult ugyanis, hogy az üzemi tanácsok egyes tagjai előhozakodtak saját problémáikkal, panaszaikkal, míg a vállalat vezetői az üzem, a népgazdaság érdekeiről beszéltek. Így aztán egyesek olyan megállapításokat tettek, hogy valam két arcvonalféle van kialakulóban az üzemi tanácsok ülésein, egyik a »saját«, másik a »népgazdasági érdek« képviselőinek csoportja.

Kevesebb jelét láthatjuk ma már az úgynevezett kettősségnek. Ha még van is ilyesmi, többnyire az üzemi tanácsok közgazdasági felkészületlenségéből, a vezetésben tapasztalatlanságából adódik. Ezek az ellentmondások még ennek ellenére is csak látszólagosak, mert a legtöbb helyen az egyéni érdek hangoztatása mellett a tanácsok mély felelősségű tudattal teszik szavát az üzemszervezés fogvatékosáigait, s mondják el a munkások jogos termelési szükségleteit. Elítélik a társadalmi tulajdon pocskolását, sőt ezentúl maguk kezdeményeznek, s javaslatokat tesznek a kártevés megakadályozására és segítik a becsületes munkáserkölc ki-alkításában.

Az üzemi tanácsok első ülésein tapasztalatai azt bizonyítják, hogy növekedett általában a szakszervezetek, az üzemi bizottságok tekintélye mind a vállalatvezetés, mind a dolgozók előtt. Ha alább is hagyott a gazdaság-vezetői feltételekhez az üzemi tanácsok íránt, egy-két élelmiszeripari üzemben mégis fellelhető olyan formában, hogy régi szakszervezeti vezető, aki évek óta közmegeledeésre töltötte be az üzemi bizottság elnöki tisztségét, most az üzemi tanács elnöki teendőinek ellátására tapasztalatlannak, s alkalmatlannak tartják. Ilyen helyeken aztán nincs meg az együttműködés alapja, a kölcsönös bizalom. Nem állítjuk, hogy mindenki, aki az üzemi tanácsválasztások idején szakszervezeti bizottsági elnök volt, kifogástalanul ért a gazdaságvezetéshez, s szinte második vállalatvezető. Sőt egészen biztos, hogy ilyen irányú képzettségük jóval alatta marad az igazgatók szakmai képzettségének. A különbség megszüntetésének útja azonban semmiesetre sem az üzemi tanácselnökök leváltása. Egyelőre még azt a célt sem tűzhetjük az üzemi tanácsok elnökei elé, hogy rövidesen sajátítsanak el olyan képzettséget, amilyennel az igazgató rendelkezik. Ne feledjék vállalat-vezetőink, hogy ők sem máról-holnapra az igazgatói kinevezéssel együtt kapták a tudást, a tapasztalatot a vezetéshez. Ahelyett, hogy le-nézően nyilatkoznak néme-lyek, jobb lenne, ha segítenék, támogatnák az üzemi tanácselnököket, a tanács-
tagok munkáját.

lötlen elemek elvágják a telefonzsinórt, kilopják a mikrofont, vagy a hallgatobétét, s egyéb károkat is okoznak.

Az eddigi tapasztalatok szerint leginkább komolytalan suhancok, fiatal gyerekek, »vagánykodni« akaró ifj-onkok rongálják az állam vagyonát, s okoznak sok bosszúságot és kellemetlenséget a lakosságnak.

Segítsünk a postának

Éppen a panaszok tömkelege mutatja, hogy a nyilvános állomások kérdése közügy. Ezért helyes volna, ha a nevelők az iskolában figyelmetlenkedő tanulóikat, s megmagyaráznák, hogy mennyi kárt okoznak a kö-
z-
nek és embertársaiknak az utcai telefonok rongálásával, hiszen gyakran előfordulhat, hogy éppen mentőknek, vagy orvosnak akar telefonálni valaki. De a nagyobb szigor is elkelne. Többször rajtacsípek már telefonbetyárokat, s amikor a rendszerint fiatal korban levő bűnös elkezdett sírni és fogadkozni, szabadjára engedték. A jövőben ilyesmi nem fordulhat elő: értesíteni kell az iskolát és a szülőket is, utóbbi esetben a szülőket a kár megtérítésére is kötelezni kell. A lakosság pedig segítsen a posta dolgozóinak és a rendőrségnek is — mely utóbbi a jövőben a legnagyobb szigorral jár el — ezeknek a felelőtlen elemeknek a rajtacsípeiben.

Hová kell telefonállomás?

Igy vagyunk a meglévő fülkékkel — de mi lesz a több éve sürgetett hálózatbővítéssel, s főképpen a külterületiek jogos kérésével, hogy ők is kapjanak nyilvános telefonállomást?

A kezdő lépések már ez irányban is megtörténtek. Mind a szegedi postaigazgatóság, mind pedig a tanács igyekszik, hogy ezt a jogos kérését kielégítsék. A városi tanács építési és közlekedési osztálya már bekérte a kerületi tanácsoktól a javaslatot, hogy a lakosság érdekeinek megfelelően hol ki-

vannak felállítani nyilvános telefonállomást. Az igények a következők:

Az I. kerületben a Római körút és a Vásárhelyi sugáru té, a Moszkvai körút és a Petőfi Sándor sugáru, a Bécsi körút és az Április 4 útja sarkára, valamint a József Attila-telep, a II. kerületben a Béketelepre, a földművelésügyi bolt elé, Új-Petőfitelepre a 45-ös utca-ba, a petőfitelepi 4-es utca-ba, a Csongrádi sugáru és a Rózsa utca sarkára és a Csillag tere, a III. kerületben a Ságváritelepre, a Kálvária és a Mátyás tere kör-tek telefonautomatát.

Megoldást kell találni

Ez eddig rendben is lenne. De ki viselje a költségeket? A posta azt kéri, hogy a takarítási és karbantartási, valamint a világítással kapcsolatos költségeket a városi tanács vállalja, az utóbbinál meg az a vélemény, hogy ez a posta kötelessége. A végső döntésig is tenni kell valamit és fel kell karolni a helyes kezdeményezéseket a megoldáshoz — mert ilyenek is vannak.

A II. kerületi tanács v. b. például közölte az építési osztállyal, hogy a béketelepi lakók felajánlották saját portájukat telefonfülke felállításához és vállalták, hogy felügynelnek arra. A posta igazgatóság kész belemenni olyan megoldásba is, hogy zárt helyen — fűszerüzletben, nagytrafikban, iskolákban, továbbá más alkalmas helyen, ahol nincs kitéve a négy-ötezer forint értékű fülke és automata felelőtlen elemek garázdálkodásának — felállít pénzbedobással működő automatát. A Hazafias Népfőnt kezdeményezésére például már újabb automata létesült a budapesti országúton levő benzinkútnál, melyre az ÁFORT alkalmazottai ügyelnek fel.

Lehet tehát megoldást találni. A javaslatokat tárgyalja meg a posta a tanács szervekkel és állítson fel mihamarabb a külterületen is telefonautomatákat.

(Koloszár)

Nagy Pál

Csehszlovák szilon Brüsszelben

A »Hedva« Textilműveket (Moravska Trebovában, Morvaország) már tíz alkalommal jutalmazták Vörös Zászlóval a kiváló termelési eredményekért. A gyár jelenleg szilon (csehszlovák nylon) textilárakat gyárt, amelyeket a brüsszeli világkiállítás mutattak be. Képünkön Marie Glöcová, a »Hedva« textilgyár dolgozója Brüsszelbe induló szilonyanyagot vizsgál.